

то, което ти предлагамъ, повтори съ заплавени очи, ми е благодарно защото чрезъ него ще можа да исправа отчасти неправдѣтъ, която сторихъ къмъ васъ и за която непрестанно мъжмъри съвестта ми. Надалище чувствава Г-жа Марія нѣкакво отвращеніе къмъ сынъ атъ за онова въ което Отецъ атъ измамъно епогрѣшилъ, или подканенъ отъ подражаніе за извършване на правосъдіето. То ся не хваща, чини ми ся, да отхвърли само за тва предложеніето, което имамъ честь да ѝ подложѣ. » По това ся смѣла, като чакаше отгворъ атъ на Марія. Младата остана почудена, и безъ да знае какво да отговори, живъ срамъ покрѣ лицето ѝ.

Сынъ атъ на Сѣдіята бѣше достоенъ момъкъ свършилъ ученіето си въ Ц-тъ Академія и не само спичели дълбоки познаніята, отъ високи науки, нъ ся показа достоенъ подръжателъ на Княжескытъ работы; бѣше младъ съ добри нрави, и благородни чувства. Благороднитъ му привычки както и наружность та му, бѣха доста пріятни, всичкитъ тія съединени, представляваха образъ атъ на напетійатъ тоя момъкъ.

Като ся вѣрна Марія въ Евхбургъ, той много пѣти ся разговарѣ съ нея въ градинѣтъ на башниѣта, гдѣто тя дохождаше често подиръ обѣдѣтъ съдръжена съ графското семейство, и всякоги ѝ показваше особита честь и комплименти. Марія предчувствувахе, че той храни нѣкаквѣ наклонности къмъ нея, и отъ дру-